

(Nedanstående text var vårt bidrag till distriktets Storytellingtävling våren 2014. Vi erhöll 10.000 kr!)

Att göra skillnad – vi har gjort skillnad!

Årets RI-president Ron Burton har som sitt valspråk valt ”Engage Rotary – change lives”. Detta passar oss i **Helsingborg Kärnan** alldeles utmärkt. Vår egen distriktsguvernör, **Birgitta Arving-Friberg**, meddelade redan innan Burtons valspråk blev känt att hon själv ville ha ”**Göra skillnad!**” som sitt distriktsvalspråk.

Vårt hjälpprojekt har verkligen gjort skillnad. På senhösten 2013 fick vi besked från TRF (The Rotary Foundation) att vår redovisning av vårt **Matching Grant #77362** var godkänd! Vi ser alls inte detta som ett avslutat projekt, våra hjärtan klappar för det rumänska barnhemmet och vi kommer naturligtvis även fortsättningsvis att hjälpa de rumänska barnen särskilt efter att vi själva har sett den omfattande förbättring i barnens vardagsliv som vi har bidragit till. Projektet är detta:

Vår klubb hade redan i några år, bland annat med bidrag från U-fonden, kunnat hjälpa ett barnhem – en stiftelse – i Transsylvanien, den nordvästra, tidigare ungerska, delen av nuvarande Rumänien. Emese Blénessy är medlem i vår klubb och har sina rötter därnere. Hon och hennes man Zoltán, även han numera rotarian (Åstorp RK), är sedan åtskilliga år engagerade i **Asociatia Tinerilor Csibész (The Foundation Csibész)** och arrangerade sommaren 2011 en klubbresa till den här fattiga delen av Rumänien, en fantastisk klubbresa med främsta målet att visa oss just det här barnhemmet. Sexton resenärer. Bakgrundshistorien är denna:

Den tidigare katolske prästen **István Gergely** har gjort en osannolikt behjärtansvärd gärning och bokstavligen räddat livet på nära nog tusen fattiga och föräldralösa barn som annars skulle ha blivit kriminella gatubarn, om de överhuvudtaget hade överlevt. Transsylvanien är otroligt fattigt, i utvecklingen cirka hundra år efter vår. Det är svårt att förstå att detta faktiskt är en del av EU. Vägarna är usla, kollektivtrafik finns knappast så det allra mesta transporteras fortfarande på häst och vagn! Överlevnaden på landsbygden bygger på självhushåll. Affärer finns bara i städerna. Längs de skumpiga landsvägarna ligger långsträckta byar och utanför husen säljer kvinnorna sitt eventuella överskott av grönsaker, för att något lite utöka den obefintliga kassan. På vintern kan det vara minus 40 och på sommaren plus 40 grader. Naturen är visserligen vacker, men skönhet ger inte mat i magen.

Många av barnen i den här delen av Europa föds in i en misär. Kanske är föräldrarna missbrukare, kanske har de helt enkelt inte råd med ännu ett barn. Barn lämnas till barnhem. 1990 hittade István Gergely en grupp unga gossar under en bro i den lilla staden. De var utkastade från barnhemmet i och med att de hade fyllt 18 år. Utan pengar, utan kläder, utan familj, utan bostad. Sådana var samhällets regler då. Den gode prästen bodde ju ensam i sin stora prästgård och ordnade så att pojkarna kunde bo där. Inom två veckor var det ett tjugotal pojkar och snart även flickor i samma situation. Prästen engagerade församlingsborna att hjälpa till, trots att alla vara fattiga kunde de alla ändå kanske avvara något. 1992 grundades sedan **Stiftelsen Csibész**. István Gergely blev snart tvångsförflyttad till en stad tjugo mil bort av biskopen som ansåg att det borde räcka med att i kyrkan be (!) för de fattiga barnen, men församlingen var redan engagerad och fortsatte hjälpa ungdomarna. Efter en tid sade han helt enkelt upp sig från sin prästtjänst och återvände till ”sina” ungdomar.

Idag är det cirka 250 barn- och ungdomar som bor i Stiftelsens cirka 25 olika hus inom en radie av fem mil. De bor i familjelika hem med två vuxna anställda, i blandade åldersgrupper. Alla har mat och kläder, alla får gå i skola, många har under årens lopp gått vidare till universitetsstudier, många har skaffat sig en hantverksutbildning och en del har ”inom familjen” även hittat en partner. István har alltså kunnat viga ungdomar som alltid kommer att återvända till ”sitt barndomshem”, alltså till Stiftelsens centralbyggnad. Många bybor bidrar med ideellt arbete.

Den dagen vi besökte Stiftelsen och dess karismatiske ledare István Gergely hade vi med oss presenter **till ett värde av femtusen kronor** som vår klubb hade skickat med oss. Herrskapet Blénessy hade i den näraliggande staden köpt hårschampo, flytande tvål, tandborstar, tandkräm, kriter, block, chokladkakor, kex och en del andra för oss helt alldagliga varor, men för ungdomarna var detta lyxvaror av hög kaliber. Att se tonårsflickorna hålla i en alldeles egen stor flaska schampo var rörande.

Under resan gästade vi också **den lokala rotaryklubben i Odorheiu-Seciese, distrikt 2241**. Vi berättade om vår önskan till samarbete med dem. För att kunna söka TRF-pengar som ett **Matching Grant-projekt** krävs alltså ett engagemang av två klubbar i två olika länder. Nu började en lång administrativ resa. Här hade vi hela tiden ett gott stöd av C-G Olofsson. Vi fick fram en önskelista från Stiftelsen, vi fick fram tänkta kostnader, alltså en budget, för de olika delarna och till och med namnet på de firmor som skulle utföra jobben. Att fylla i TRF-blanketterna var en grannliga uppgift. Att Emese behärskar såväl ungerska som rumänska, man talar huvudsakligen ungerska i den delen av Rumänien, var förstuds en stor fördel i kommunikationen med den rumänska klubben. Resultatet av våra ansträngningar blev att vi till slut, sommaren 2012, kunde skicka **USD 14.150** till det rumänska bankkontot (Helsingborg Kärnan stod för USD 4.000, distrikt 2390 USD 4000, den rumänska klubben (som hade ett annat hjälpprojekt på gång och inte kunde avsätta så mycket nu) gav USD 100. Detta innebar att TRF kunde tillskjuta USD 6.050!) För dessa pengar fick man säkert fem gånger så mycket mer där nere som man hade fått här hemma för motsvarande summa.

Under projektets gång har herrskapet Blénessy flera gånger besökt platsen. De har frekvent kontakt med István Gergely och vi vet att varje krona kommer barnen till del. Vi har förstuds fått riklig **fotodokumentation** (bifogar här en del av den).

Våra MG-pengar har huvudsakligen bekostat:

- Två kor som ger mjölk, smör och ost till barnen
- Byggandet av ett stall till korna för att de skall överleva vintern. I stallet finns en loge där hö förvaras och kan fungera både som mat till korna och som isolering mot vinterkylan.
- Grävandet av en damm med inplanterade fiskar som ger barnen fisk att äta.
- Grävandet av en ny brunn.
- Lakan och örngott, akut behov till ett av husen.
- En ny lekplats med moderna redskap.
- Mattermosar till det soppkök som Stiftelsen driver för fattiga bybor

Härutöver har vi, med **bidrag från Rotarys U-fond**, kunnat bekosta byggandet av ett växthus, för att odlingsäsongen skulle förlängas och ge barnen grönsaker under större delen av året.

Som jag inledningsvis sade så är man i Transsylvanien helt beroende av självhushåll. Vi vet att alla dessa barn har haft tur och man kan ju bara tänka sig vad landet har "sparat" på "minskad ungdomsbrottslighet" tack vare den ofattbart godhjärtade István Gergely. **Vi skall snarast ta reda på vad som nu står överst på önskelistan så att VÅRT projekt kan få en fortsättning.** Våra rotaryhjärtan klappar för just de här barnen och när man vet att det gör skillnad att hjälpa är det inte svårt.

SERVICE ABOVE SELF!

För Helsingborg-Kärnan RK

Inger Munck af Rosenschöld

Projektleddare

(2014-02-16)